

משילין פרק חמישי ביצה

לז:

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ם

הנחות הב"ח

ה: כן גרועה אלה. אלה צער היה והוא מה עליין נבמנס נרכשו ונקימיל צביהם סלקן אין מותו כל מקה נכסמה צביהם הילו היה נצ'ר בפי רועיס דלן דשען נדי מיניהם קחן לא נעלם כלכך היה כן נציגים מה ש היה נסח היה כרונא מונע ריקון נמי. דממי צבוי מונע פיסים צפלו מולן. מונע יוסי נדשות ציעיס: אה לילך נו סק כל יו"ט לניתת המדרא: זה לילך לרבעה לרעה הריה לא קשייא

לא כר' דוסא רהניא ר' דוסא אמר ואמר אלה באא שאול אמר הלוקה בהמה מהברואין מערוב וו' ט אע' פ' שלא מסורה לו אלא ביו' ט הררי הייא בגנלי הלוקה ז' והמושר בהמה לרועה אע' פ' שלא מסורה לו אלא ביו' ט הררי הייא בגנלי הרועה אפ' חימא ר' דוסא ולא קשיא לא כרא ברועה אחד באן בשני רועים דיקא נמי אמר קחני לבנו או לרועה שמען מינה ג' אמר בכבה בר בר חנה א' ר' יוחנן הילכה כר' דוסא מי אמר ר' יוחנן הבci והאמיר ר' יוחנן הילכה בסותרים מישנה יותנן הילכה והכלים בגנלי הבעלים לאו אוקמןיא באן ברועה אחד באן בעני רועים ת' ר' שניים ששאלו חילוק אחד עללו לזרום וזה שערוב עלי' לזרום ומזהלך לזרום מזענו אמרת התרומות דרבנן מיש שערב עלי' לצפן ואם מצען דרא יקי החומין מההדי אמר לי רב מאי כסבר רב אי קא סבר טיש ביריה אין ביריה אפילו חכית נמי אסורה לעולם מוקצת לא חששו לאיסור החומין הששו שעניא אמר יש ביריה ר' יוחנן אמר אין ברירה והתנן ימות בבביה ול' החזאים מהן הוא פגא וכולן מזורים חשב להוציאו ארבעה על ארבעה מצלחת על הפחים עלי' עד שלא ימות המת וב' האמורים אף מר טר ר' הושעיא לטהר את הפתחים מכאן ע לא אפרק ר' הושעיא אמר אין ביריה אין אמת ליה לר' יוחנן ביריה ו' והאמיר רב קוחות הן ומוחיק זה לוה ביכל וכו' חימא כי יייזהא אבל בדרבן אתה ליה וכדרבן מי איתין אדם מתחנה על שני דברים בכחך לאם מערוב ערובה למערוב ואילו לכאן ולכאן לא

ושומראל אמר אף ה'abitא אסורה. למל' לא נרילה ומימה צפנעל
מי צלחנו (ונישן דג' wa): דלמא לדמאנע סטמול גנטעל
דסליינ' מעל טס יימת סטל גט וס' למ' יימת טס ול' מיט
סוי גנטול טול' קומ' לא נס' גרטס לא גנט' (ס' דיק' גרטס לא דאס' דג' wa)
ס' (וכס') ויל' דס' ליינ' גטול' מול' גנט' גנט' גנט' גנט' גנט' גנט'
ס' סכל' למל' לא נס' גרטס':
לא איס'ור טוקזה לא חזש'. כן
ססי דל' מה' מי'יס'
הקי' דעתיא מהלקי' אל' חכשו' וס'
סוי רוזן גל'לנה כל'ן פיא' קס'ויה
מאנ' מוקס' למ' מל' מל' מל' מל' מל'

לא א ב מ"ר פ"ס
יל סמג פ"ן מ"ד ס"ז
טומ"ה ט"ה י"ט ס"ז
טומ"ה כ:

לב ג ק"ר ס"ב ל"ב
טומ"ה דט ס"ב ט:

לו ד ק"ר ס"ב ל"ב כ
טומ"ה דט ס"ב ט:

לו [ה] מ"ר י"ט מאל
טומ"ה מ"ל כ:

לד י"ט פ"ל ק"ב
טומ"ה וויל ס"ל כ:

רבי נחנא אל

הברכה והבלמים בוגרין
הבעלבים בר. אמר. אוקטימאנ
הרבנן, לפיכך רוא
בוגרין העבלים, אבל
הדרוי רוא דוסת להליך
בהבנה מהברכה מעריך
יום טוב, יומא גאים שלא
ונגה לו אלא בירויות.
הדרוי מאר ברכות הרשות,
אוקטימאנ ברעה אהיה.

אייר ק"ט חנוכה רבינו
רבי נחנא אל הולך ונבו
בדבורי, תלמידיו מתרומות
או לזרעיה הרוי הוא
בוגרין, כלם מארחים בדורין
לאורן או גראחים בדורין,
ושaan מיזוורון, לפיקום
בכלהלן הקידוש נטע
ששאולו הולך ברכות
ללאן זו שחריטה לבת

המרשתת הדרתית היה יירק גן ערביה לרבות המשנה וה עירוב עליו לאצטן וזה שיערין עליו לזרום ברגלי מים שערין עליו לרוזם והם כה... וארdem יש לאטס אמא אהה רות. ואם ירובי לאצטן בסוף אלך טקי עירע נהוגה, ירובי יש רשות להלך להלך לאטס בדורות. בדורות אולך נאכט, זה פירושו נגן עיריך אולך. מונן באנון בסוף אלך אלה, והאחד באנון בסוף אלך לרוזם, נאשא להו שעירין לאצטן בדורות. בדורות לא רשות להלך להלך בדורות נאשאדו לו אף ההילאים בסופם, וכן החין בחנויות, ואנו מיצינו עליו לאלו אל צוותיו מוסקובין. כלומר אם עיריך בדורות נאשאדו דבירות נגמץ שעיריך דבירות מן הרוח ונשבה בסוף אלטימס אמא להלך בדורות (עד לאטס'ם), וכן לא נאשא אמא לה באנון אטאל אמא. אחתה, וכן אם עיריך בדורות נאשאדו בסוף אלטימס העיריך לאטס'ם שהו לא בדורות לא נאשא בדורות. מינין שחלוט זו קוקה שביריה ברגלי שעירין, וזה אין לו בענונות מושן השויה להלך בו. וזה הארין אין לו בדורות רשות להלך אטאל אמא. תחלה לאו יתוור אטאל. וזה הירוי שטוד מיצני מעזען את מהותם. אמרו שיטים שלקוט חבית (הבריטן) בשותהו כביסיט. צירין לילך בדורות הוא צירין לילך בעזען. ובתורה הדרתית להלך אטאל אמרו

ושומואל אמר אף בחביה אסורה. דלי' לא נמייס ותימה דעתך
מי שמחו ונישן דג' מה: דהמגרן דלחמוך סטמולן גנטעלן
דפכיב מערע לא יומת יאָס גט ווּס גט יומת גט ווּס מיט

לֹא א ב מְרַפֵּא
מִתְּסֻבָּב יְשָׁעָה
לְמִתְּסֻבָּב מִתְּמִימָה
טוֹמֶם טָמֵן טָמֵן
טָמֵן כ:
לְבָב מִתְּסֻבָּב
טוֹמֶם טָמֵן טָמֵן:
לְגַד מִתְּסֻבָּב
טוֹמֶם טָמֵן טָמֵן:
לְגַד מִתְּסֻבָּב
טוֹמֶם טָמֵן טָמֵן:
לְדָבָר מִתְּסֻבָּב
טוֹמֶם טָמֵן טָמֵן:
לְדָבָר מִתְּסֻבָּב כ:

רבינן אל
הברכה והבלום בוגר
בב' רועים, בר. אוקטובר
בכלי הבעלום, שלבך א' אל הד'
הדר' ד' דוס הוליך
בחפה מהברך מערוב
יום טוב, עאים לא
הר או אל בירט.
אוקטובר ברעה אחר.
יר' קומין להלך רב' דוס.
הברך הוליך מהברך
או לוזעה הרו הו
בכלי, לשלם מונחים
לאחד או אחדים בדילין,
ושaan מיהוון, לפוקו
בכלהן הוליך, בר' נטע
שאשלא חלק א' אחר
לען זו שחרת לבת

המרשתת הדרתית היה יירק גן
ערבעה לרבות המשנה
זה עירוב עליו לאצטן
זהו אצטן עליו לדורות
זה שיעיבר לאצטן מלהלך
בכגון ימ' שערב עליו
לדורות וזה כ"ז. ו' ואזט
יש לאאלט אצטן אאה
דורות. ואם ירובי לאצטן
בכוגן אלך טקי עירע
ונוחות. ואנו יש רשות
להלך להלך לאאלט
ברודז'ס אאלך בבלב, זה
פירושו נגן עירוב אצטן
ההין בבלב. והוא מיצטן
עליו לאלו אל' צויזו מילוקו.
בלומר אמר עירוב האחד
ברודז'ס בכוגן אלט'ים,
ונגע בערך עירוב אצטן
מן עירוב רשות בכוגן
אלט'ים אאה להלך ברודז'ס
עד לאאלט'ים אאה, וכן
לו בצעטן אפל' אאה
אחת. וכן אין אם עירוב
בבלו רשות בכוגן אלט'ים
ההינו לאאלט'ן ולא נשארא
ברודז'ס לאאלט'ן ולא
בל' ברודז'ס. וכן אין
שחלול זו קוקה שירבה
ברגלאל שעירוב, וזה אין לו
בצעטן מילוקו מהלך
כו. וזה האריך אין לו ברודז'ס
רשות להלך אפל' אאה
תחת, לא לירוי מילוקו.
זהו ירובי רשות מילוקו
את המהומות. אמרו שיט'
שלקוטן חבית (רכבתן)
בשותה שלקוטן בעריט'.
צריך לילך ברודז'ס וזה
צריך לילך בערטן.
רב ברודז'ס אמר
הה שיריב להלך להלך

זה חזה אפסה רבודה, ואעכ"ב (אבל
הבהמה אסודה), והלך גמגון טאמטום, ולומד
האהוב, וא' אופשר של' נשה
כללה אפסה מוקעה הרהה זו
נגי אסורה, וקילר רותן
(אונשיין) בבריה, והותן
אפרן, רב ישע שאל אמר אין
שלשלק הרהןן כלקחות וטומן
שרוריש אבוי מתחלה. וא' זאוי
לי' בריה כלל, והותן זאוי

ג) ס"מ צוות

